

Publicerad 2010-03-04 20:56 av asplausibelt
måndagsbarn

det är värst på måndagar

sa han och jag höll med

det är så med det mesta

och han sa att det är svårt

att hitta modet att gå upp

ur sängen och sedan ut

till bussen och slutligen

över tröskeln och plötsligt

vara mitt ibland dem igen

efter helgen och jag nickade

och tänkte på att människan

är ett flockdjur och på att

jag en gång stod intill en vän

på en gata i Kungsbacka

och förundrades över känslan

av att klappa med händerna

i takt med andras klappande

så enkelt och så fullkomligt

orimligt svårt det kan vara

och jag sa det till min vän

den där dagen i Kungsbacka

men jag hittade inte orden

idag i den här pojkens blick

men han svarade i alla fall

fast med helt andra ordval

att du kan klappa bäst du vill

vi klappar ändå aldrig i takt

det är nåt fel på min hörsel

men tack för att du klappar

vad som helst är fan bättre

än denna satans jävla tystnad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren asplausibelt med Poeter.se id #14456 innehar upphovsrätten